

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

ΑΠΟ ΤΟ ΘΑΝΑΤΟ ΤΟΥ ΙΟΥΣΤΙΝΙΑΝΟΥ ΩΣ ΤΗΝ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ ΚΑΙ ΤΗ ΣΥΝΘΗΚΗ ΤΟΥ ΒΕΡΝΤΕΝ (565-843)

Στη διάρκεια της περιόδου αυτής η Βυζαντινή Αυτοκρατορία υφίσταται μεγάλες εδαφικές απώλειες, παράλληλα όμως η ελληνικότητά της ενισχύεται. Νέοι θεσμοί, όπως η θεματική διοίκηση, παρέχουν το πλαίσιο, μέσα στο οποίο το Βυζαντινό Κράτος θα δώσει ένα δύσκολο αγώνα επιβίωσης εναντίον των ποικίλων αντιπάλων του, κυρίως των Αράβων. Θα στηριχθεί κατά πρώτο λόγο στους πληθυσμούς που είχαν παραμεληθεί ως τότε από την άρχουσα ρωμαϊκή τάξη: τους αγρότες-στρατιώτες και τους ανεξάρτητους πλοιοκτήτες που προέρχονταν, κυρίως, από τις επαρχίες της Μ. Ασίας. Οι επαρχίες αυτές θα αποτελέσουν τώρα τους πνεύμονες του κράτους.

Την ίδια εποχή, στη Δύση, το Φραγκικό Κράτος των Μεροβιγγείων βυθίζεται στην αναρχία και οδεύει προς τη διάλυση. Μια πολύ σοβαρότερη προσπάθεια οργάνωσης του δυτικού κόσμου ανέλαβαν στο δεύτερο μισό του 8ου αιώνα οι Καρολίδες Πιπίνος και Κάρολος. Ο Κάρολος, που επονομάστηκε Μέγας, προήγαγε, σε συνεργασία με τον πάπα, το βασίλειό του σε μια αυτοκρατορία, στην οποία περιέλαβε το μεγαλύτερο μέρος της Δυτικής Ευρώπης. Η αυτοκρατορική στέψη του Καρόλου κατά το έτος 800 συνέβαλε στην ενίσχυση του κύρους του Φραγκικού Κράτους, είχε όμως σοβαρές συνέπειες στις σχέσεις του με το Βυζάντιο.

1. Οι διάδοχοι του Ιουστινιανού και η κρίση της Αυτοκρατορίας (565-610)

α. Εξωτερικά προβλήματα

Πέρα από τα πιεστικά οικονομικά προβλήματα που προκάλεσαν οι δαπανηροί πόλεμοι του Ιουστινιανού Α', οι διάδοχοί του (Ιουστίνος Β', Τιβέριος Α', Μαυρίκιος και Φωκάς) είχαν να αντιμετωπίσουν τις επιδρομές των Σλάβων και των Αβάρων στη Βαλκανική, των Λογγοβάρδων

στην Ιταλία και των Περσών στην Ανατολή.

Οι Σλάβοι ήταν εγκατεστημένοι στις αρχές του 6ου αιώνα στα βόρεια του Δούναβη και πραγματοποιούσαν επιδρομές στα εδάφη της αυτοκρατορίας. Καθώς δεν είχαν ενιαία πολιτική οργάνωση, εντάχθηκαν στη σφαίρα επιρροής των Αβάρων. Οι τελευταίοι, νομαδικό φύλο

ασιατικής καταγωγής, με στρατιωτική και πολιτική οργάνωση, οικοδόμησαν ένα τεράστιο κράτος, που εκτεινόταν από τη Βοημία (σημερινή Τσεχία) μέχρι τις εκβολές του Δούναβη. Οι Άβαροι, συμπαρασύροντας τους Σλάβους, πραγματοποιούσαν πολυάριθμες επιδρομές εναντίον των ευρωπαϊκών επαρχιών της αυτοκρατορίας. Στον ελλαδικό χώρο άρχισαν μάλιστα στις αρχές του 7ου αι. να δημιουργούνται μόνιμες εγκαταστάσεις Σλάβων, ενώ οι Άβαροι, μετά τις λεηλασίες, συνήθιζαν να επιστρέ-

φουν στις βάσεις τους.

Στο ανατολικό μέτωπο κύριος στόχος των Περσών και του Βυζαντίου υπήρξε η Αρμενία, χώρα με στρατηγική και εμπορική σημασία και πηγή προμήθειας στρατιωτών για το Βυζάντιο. Το 591 ο βασιλιάς των Περσών Χοσρόης Β' υπέγραψε ειρήνη με τον αυτοκράτορα Μαυρίκιο. Ο Μαυρίκιος, έχοντας εξασφαλίσει τα νώτα του στην Ανατολή, μετέφερε στρατεύματα στη Βαλκανική και έτσι στο τέλος του 6ου αιώνα τα σύνορα της αυτοκρατορίας έφθασαν και πάλι στο Δούναβη.

Υπό την πίεση των Αβάρων οι Λογγοβάρδοι ή Λομβαρδοί μετανάστευσαν και κατέκτησαν εύκολα μεγάλο μέρος της Ιταλίας (568). Η απώλεια των ιταλικών εδαφών, που είχαν ανακτηθεί με τεράστιες θυσίες από τον Ιουστινιανό, ήταν ένα οδυνηρό πλήγμα για την αυτοκρατορία. Για να περισώσει τις υπόλοιπες ιταλικές και βορειοαφρικανικές κτήσεις του, ο Μαυρίκιος ίδρυσε τα **εξαρχάτα*** της Ραβέννας και της Καρχηδόνας, στα οποία ο επικεφαλής **εξαρχος** συγκέντρωνε στο πρόσωπό του τόσο στρατιωτικές όσο και πολιτικές αρμοδιότητες.

Επιδρομή των Σκλαβήνων στα ευρωπαϊκά εδάφη της αυτοκρατορίας.

Το τρίτο έτος από το θάνατο του Ιουστινίου, επί της βασιλείας του νικηφόρου Τιβερίου, ο καταραμένος λαός των Σκλαβήνων διέδραμε όλη την Ελλάδα, τη χώρα των Θεσσαλονικέων και ολόκληρη τη Θράκη: κυριεύσαν πολλές πόλεις και κάστρα, λεηλάτησαν και πυρπόλησαν την ύπαιθρο, απήγαγαν αιχμαλώτους και έγιναν κύριοι της χώρας, όπου κλείνουν, χωρίς φόβο, τέσσερα χρόνια διαμονής. Και έγιναν πλούσιοι αρπάζοντας χρυσάφι, ασημί, αγέλες αλόγων και πολλά όπλα. Έμαθαν ακόμη να πολεμούν καλύτερα από τους Ρωμαίους, ενώ προηγουμένως ήταν πρωτόγονοι άνθρωποι, δεν τολμούσαν να βγουν από τα δάση και τους πυκνοδασωμένους τόπους τους και (σχεδόν) αγνοούσαν τα όπλα, αφού χρησιμοποιούσαν μόνο λογχάδια (κοντές λόγχες).

Ιωάννης Εφέσου, *Εκκλησιαστική Ιστορία*, III, ΣΤ', 25, έκδ. E.W. Brooks, Λουβαίν 1952, 248-249.

Οι περιπαισμοί της αυτοκρατορικής κυβέρνησης

Τον καιρό που η Ελλάδα λεηλατούνταν από τους Σκλαβήνους και αλληπάλληλοι κίνδυνοι την απειλούσαν από παντού, καθώς ο Τιβέριος δεν είχε αξιόμαχη δύναμη να αντιμετωπίσει ένα μέρος των αντιπάλων του ούτε βέβαια και όλη τη δύναμή τους και δεν μπορούσε να τους αντιπαραταχθεί στο πεδίο της μάχης, μιας και οι δυνάμεις του είχαν εμπλακεί σε πολέμους στην Ανατολή, έστειλε πρεσβεία στον ηγεμόνα των Αβάρων Βαϊανό.

Μένανδρος Προτήκτωρ, *Ιστορία*, έκδ. R. C. Blockley, Λίβερπουλ 1985, 192.

β. Εσωτερική κρίση και αναρχία

Οι επιτυχίες του Μαυρίκιου αποδείχθηκαν

Η Βυζαντινή Ιταλία μετά τις πρώτες κατακτήσεις των Λογγοβάρδων (αρχές 7ου αι.)

εφήμερες. Στα τέλη του 6ου αιώνα οι πολιτικές, κοινωνικές και θρησκευτικές αντιθέσεις στο εσωτερικό της αυτοκρατορίας οξύνθηκαν επικίνδυνα, ενώ οι συχνές περικοπές στρατιωτικών μισθών, οι οποίες υπαγορεύονταν από δημοσιονομικούς λόγους, δυσσχεστίζαν το στρατό και προκαλούσαν ανταρσίες και κινήματα. Μια στάση του στρατού σε συνδυασμό με εξέγερση των **δήμων*** (δηλαδή των παρατάξεων του Ιπποδρόμου) που εκδηλώθηκε στην πρωτεύουσα, στοίχισε στο Μαυρίκιο το θρόνο και τη ζωή του (602).

Η βασιλεία του Φωκά, που διαδέχθηκε το Μαυρίκιο, υπήρξε περίοδος αναρχίας και μεγάλων στρατιωτικών αποτυχιών: ο δήμος των Πρασίνων, που αρχικά είχε συμπαρασταθεί στο Φωκά, στράφηκε αργότερα με φανατισμό εναντίον του. Αντίθετα, ο δήμος των Βενέτων τάχθηκε στην υπηρεσία της τυραννικής εξουσίας του. Την ίδια εποχή ο Πέρσης βασιλιάς εξαπέλυσε μακροχρόνιο πόλεμο εναντίον του Βυζαντίου, με πρόσχημα τη δολοφονία του Μαυρικού, από τον οποίο είχε ευεργετηθεί.

Ερωτήσεις

Συνδυάζοντας τα δεδομένα των παραθεμάτων του βιβλίου σας και την ιστορική αφήγηση, να αναζητήσετε τους λόγους των επιτυχιών που είχαν οι Σλάβοι στον ελληνικό χώρο και να επισημάνετε τον τρόπο αντιμετώπισής τους από το Βυζάντιο.

---

2. Η βασιλεία του Ηρακλείου (610-641). Αποφασιστικοί αγώνες και μεταρρυθμίσεις

α. Εξωτερικοί κίνδυνοι

Οι αβαροσλαβικές επιδρομές δημιούργησαν μία νέα κατάσταση στη Χερσόνησο του Αίμου. Ακμαίες πόλεις καταστράφηκαν, ενώ μεγάλο μέρος του πληθυσμού εξοντώθηκε, αιχμαλωτίστηκε ή τράπηκε σε φυγή. Η Θεσσαλονίκη πολιορκήθηκε επανειλημμένα από τους εισβολείς.

Οι Σλάβοι εγκαταστάθηκαν μόνιμα σε εδάφη της σημερινής Ελλάδας, δημιουργώντας τις λεγόμενες **σλαβηνίες**, νησίδες σλαβικού πληθυσμού, σκορπισμένες ανάμεσα στους ντόπι-

ους. Από την άλλη πλευρά, ο ελληνικός πληθυσμός μειώθηκε κατά την περίοδο αυτή στο εσωτερικό της Χερσονήσου, αλλά διατηρήθηκε στις παράκτιες περιοχές και τις πόλεις. Από αυτές κυρίως τις περιοχές άρχισε στα τέλη του 8ου αι. η σταδιακή αποκατάσταση της βυζαντινής διοίκησης και η αφομοίωση των Σλάβων. Στις αρχές του 7ου αι. όμως, όταν ο στρατός κάλεσε στο θρόνο τον Ηράκλειο, η κατάσταση ήταν ακόμη εξαιρετικά κρίσιμη.

Αμεσότερος υπήρξε ο κίνδυνος που προερχόταν από τους Πέρσες. Οι Πέρσες κατέ-